

Csíksomlyói kantáta

1.

*Ez a föld búsomból való
bokám vizenyőjébe süpped
hogy egy tapodtat megborzongassa
a csíksomlyói zarándokösvényt
sáros fűgyökértől úri szelgyökérig
buborék-irányban záport lúdbórzik
holtakat nyújtóztat batártalanná
kiket nem présel össze ágykeret
elkorhadt koporsódeszka sem korlátoz
s éjfélkor békésen áthemperednek
a schengeni övezet mélységi sáncain.*

*Ennek a földnek nincs kiterjedése
hegyei beborpadt járomcsontok
kikalapált karosszériát a mennyet
előzgetjük jobbról-balról szerpentinjein
ám a kocsiban nem mi magunk ülünk
csak egy apokrif legenda megszállottjai
és a Királyhágó nem történelmi lecke
csak felsőfokú vezetési tréning
alvilági démonokként kamionok
pattintanak rá az útpadkára
s a traffipax e khároni révész
falvanként két oboloszért átbocsát a Sztüxön.*

*Térképe sincs a tájnak
nem ápol domborzati viszonyt
ki kell egyenlitenünk a honvágy
életveszélyes szintkülönbségeit
helyre zökcentjük az évszázados
nyakficamot szemtengelyferdülést
lengéscsillapítóval a nézeteltéréseket
érettségiről jövet vásároltam
egy középkori ábrázolást róla
hol Hungaria Regnum Comitatus
minden helységnév latinul szerepel
s most román átírásban az angol nyelvű
via-michelin útvonaltervezőn.*

Lesz még valaha följegyeznivalónk
származásukról a származók számára?
Vagy ezentúl mint országrész úgy merül föl
bogy okirat kell-e a határátkeléshez
vonzók-e potya lakóparkjaik
a közösségi ingatlanpiacon
s bány zöldmezős beruházás teljesíti
az olcsó munkaerő reményeit?

Ezt a földet nem akarom látni
árnyaival sírlófény hiába szembesít
ha elüszkösödött falak szikráznak föl
visszapillantón és bádogkupolákon
vallom betedízigen nem találkoztunk soha
mert az idők kezdetekor semmivé lett
amint kiejtem a nevét elcsatolom
ahogy kimondja a neviünket az autó
katlan visszhangjába zúg alá.

Ez a föld nem létező
lefelé építkezik fölfelé temetkezik
mintba az éggel cserélt volna térfelet
Farkaslaka és Pusztakamarás
két talajvesztett agyagmágnás
anyaországi temetőbbe fektet
a csucsai Boncza-sziklaszirtról
zengő ércce visszafejtik Adyt
és kitermelik Gorgó-fejnek
római brüsztnek Goga-mellszobornak.

2.

Mintha aranyporos, bolygatott sírkamrák
parlagfű-urnás hamvaival elegyítene,
úgy húz magába a teremtés előtti nyers sár,
öltene bakancsformát, térdnadrágot, emberi arcot,
de lábujjhegyen lépkedünk a székely
vendégszeretet tisztaszobájában,
tapogatózva tömör, fekete tabuk között,
előzgetve egymás tapintatos szavait,
akár a szándékoltan lomba járműveket nemrég –
mikor hajnaltájban kiszállunk kocsinkból.

*Tudom, hogy valaki más cselekszik helyettem,
és valabol másutt, mint műszerünk mutatja:
Frankfurtból Hanoiba repült a gépem ennyi
órán át, de most mégsem alhattam, hisz lepergett
életem s történelmünk az úttalan sztrádákon.*

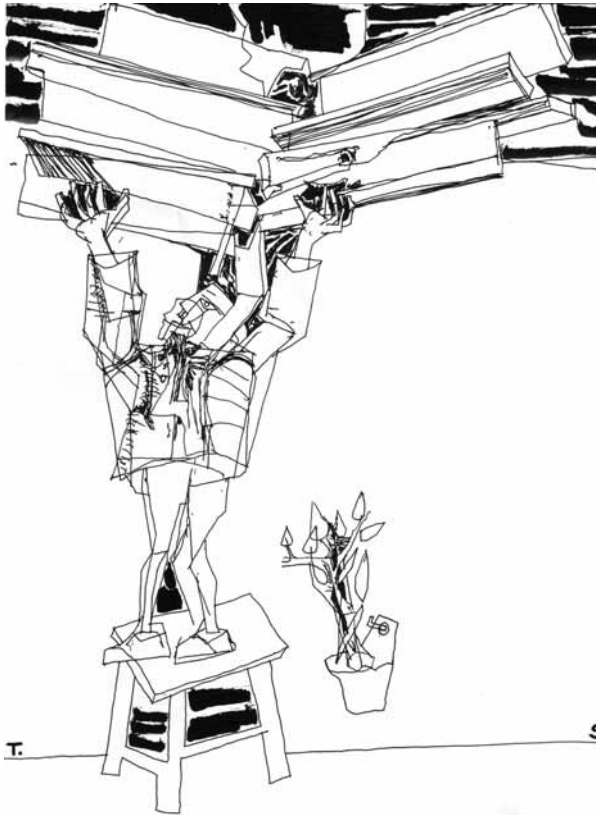
*És titáni robam indul föl a hegygerincre:
tarka nyeregtakarón egyetlen színfolt vagyunk,
ki-ki ruháján jelzi, miféle belső kövek
billegetik a Somlyó Pegazusának hátán –*

renegát helyi remeténk tovakerekezik
motoros biciklivázán fehércseléd üget
Árpád népe pólóban börtönviselt martalóc
kis csapat sört csapolgat zöld-fehér fradisálat
fúj a Szentlélek miként meccset az Igaz Bíró
pártbandérium s egyházi zászlóaljok vegyest
szittyá nemzetmentőkkel nagycsöcsű törülközőre
alkudnak mását sózták volna rám Vietnamban
fenséges holmit adnak-vesznek Máriát Buddhát
forintért lejért vatikáni jó valutáért
hét főbűn édesíti ama nyolc boldogságot
melyekről Pünkösöd nyelvein szól a tizenkettő
kinek füle van hozzá hallgatja valamennyi

*Hosszan göngyölődnek hímes pénztárgépszőnyegen,
blokkot pörget ki róluk homéroszi seregszámla.
Állok a kunkorodó, ólomzöld rét peremén,
érkeztem, sehonnani, hazátlan, Budapestről.
Magyarország az üres kocárdi váróterem,
transportot indít, átad, sosem állomásoztat.
Verseim jegyzethalmán nőegyleti aktivisták
cserélnék recepteket, szíveket telefonszámmal;
otthon fennbordott orral botlanánk át a másik
gáncsolni kitett lábán, csengő-bongó rímemet
akkor olvassák egybe, ha összevert bokaként
alázatosan gazsulál a feljebbvalóknak.*

3.

*Ide a Fennvaló hív istennél istenesebb
vallásnál rejtőzködőbb lelki népviselet
a felbőszakadástól átázott rétegek
rubái sáré nyelvén
összeszigorosulnak
dús áttetsző pára oldja
elfogódottságunkat
talaj ereszti lazítja
röghözköttöttségünket
a lenttől és a fentől egyaránt távolodóban
külön-külön mégis együtt
együgyűn mégis különül.*

FALUSI MÁRTON (1983) költő. A *Hitel* szépirodalmi szerkesztője és a *Magyar Napló* világirodalmi rovatának gondozója. Legutóbbi kötete: *Fagytak poklaid* (2010).